

[Andersen, Ernst Peter]

folkesang

Os. Kai. Kong Carl

den 15des Krøning

i Crondhjem

den 5te August 1860.

Mel. Dei vill altit slaga aa fyta.

Paa Dit Hoved man Kronen skal sætte,
Norges Krone af Bjærgenes Guld,
Men vor Kjærlighed deri du flette,
Den er stedsø af! stedsø Dig hulb.

Lad som Symbol bestandig den blive
Mellem Dig og vort Fædreland,
At vi Sjelenes Guld Dig kan give,
Naar Du elsker den fribaarne Mand.

Der er Guld i den nordiske Krone;
Men mer ædlere Guld har den Drot,
Som kan Folket med Kongen forsonne,
Saa de enes og samfærles godt.

Bergen [1860?]

V box 4:109

Folkeanden sig ruster rundt Jorden,
Frihedsfolen frembryder af Sky,
Kaster Lysglimt i Syden og Norden
Dg hver Trældoms Uvætte maa fly.

Hadet gjæter i trælbandne Rige,
Som en Ild i det vulkanste Bjærg,
Dg naar det over Brædden maa stige,
Vorder Uvætters Tætte en Dværg.

Men den oplyste Frihedsmand hæver
Baade sig og sit elskede Land,
Dg om Friheden Dffringer kræver,
Dffrer han med Bevisthed som Mand.

Dg det stærkeste Værn, Du kan have,
Er den Kjærlighed, Folkene har,
Den er hedre end Volde og Grave,
Dg det Værn Dig, o, Konge bevar!

Gid Du, Kronen da længe maa bære
(Dette onsker den nordiske Mand),
Dg Du kongelig findet maa være
Mod Dit Folk og vort Fædreland.

Ernst.

[Andersen, Ernst Petter]

Broderfolket.

Med. Vaaren kommer, Fugle foindre.

Svendste Grande man fortæller, at Du er lidt vred
paa os,

Dg at Du saae meget heller, at vi krob end vi bod
Trods,

Men hvad var Dig Borgen mere, for vor Agtelse
for Dig,

Naar vi kunne Trælle være, end om vi Dig meer
var lig.

Bedre er en opreist Grande, end en falsden Ven i Krig, —
Trofast Sind og aaben Pande, det er hvad vi hyde
Dig.

Vil Du ha' det? — her er Haanden, pletfri Haand, mod-
tag Du den;
Lad os lyde Broderaanden og forenes Ven med Ven.

Men forsøg ei paa at kue Frihedsgnisten i vort Land,
Det er Gnist, som snart bli'r Lue, og den Lue kan
bli' Brand;

Dn gaar Frihedsslammen brænder, nærer ved en
paaalagt Dvang,

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0

mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

Bed man aldrig hvor det ender, — Alt forbrændte
mangen Gang.

Er Du fri i Ord og Sæder, er Du ædel fri i Mand,
Du som Grande bedst Dig glæder ved et trofast
Broderbaand

Lad saa nogle Væsner sige: „Vi ei elste kan igjen“.
Det er Løgn! — vi aldrig svige den, vi kaaret har
til Ven.

Men en Ven ei hin maa kue: Ligeborn de lege bedst;
Vil blot en med Sværdet true, da saar Tilliden sin
Nest.

Nei, lad heller man fortælle, at du „troget alskar oss“,
At du ei den Dom vil sælde, at vi modta'r Ven med
Trods.

Crust.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

50 40 30 20 10 100 90 80 70 60 50 40 30 20 10

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

Kergen.

Tilfjeds hos C. P. Andersen. 1840
Trykt med Caloric-Hurtigpresse af J. C. Hagen.